

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124222664
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7124222664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Alžbety Beňákovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, C., D. XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Košice, Kuzmányho 29, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia 1300,00 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku č. k. 70Csp/202/2024-80 z 29.05.2025 Mestského súdu Košice

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok vo výroku I. v časti priznanej sumy 500 eur a v prevyšujúcej časti vyhovujúci výrok mení tak, že žalobu zamietá.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej aj súd) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 900,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I/), žalobu v prevyšujúcom rozsahu zamietol (výrok II/) a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% (výrok III/).

2.1. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1 300,00 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia (ďalej aj PFZ) v zmysle § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZOS) za porušenie jej práv spotrebiteľa, ktorých porušenia sa úspešne dovolal v konaní vedenom na Mestskom súde Košice sp. zn. K3-10Csp/380/2020.

2.2. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, 18.11.2011 žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako spotrebiteľovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300043344 spotrebiteľský úver. Žalobca si voči žalovanému úspešne uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv, keď mestský súd Košice rozsudkom č. k. K3-10Csp/380/2020- z 08.08.2023 (potvrdeným Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 8CoCsp/40/2024 z 04.11.2024) priznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.977,13 eur.

2.3. Vzhľadom na žalobcom úspešné uplatnenie porušenie svojich spotrebiteľských práv bola splnená hypotéza v zmysle § 3 ods.5 ZOS a základ nároku je daný.

2.4. Priznanú výšku PFZ odôvodnil s poukazom na rozsah porušených spotrebiteľských práv a porušených povinností veriteľa. Zohľadnil výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného ako hrozacej ujmy žalobcu (v prípade ak by sa svojich práv nedomáhal súdnou cestou), trvanie protiprávneho stavu od 15.08.2019 (odkedy zamestnávateľ žalobcu vykonával zrážky zo mzdy) až do 11.11.2024 – právoplatnosti rozsudku, na základe ktorého bol žalovaný zaviazaný povinnosťou vydať žalobcovi

bezdôvodné obohatenie. Zohľadnil tiež nutnosť žalobcu domáhať sa svojich práv súdnou cestou. Uzavrel, že priznané plnenie v sume cca 30% hrozacej majetkovej ujmy – bezdôvodného obohatenia považoval za primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu a porušenia povinností žalovaného a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

2.5.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, konštatujúc, že žalobca dosiahla plný úspech v konaní, kde výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto súd odvodzoval tento úspech v základe nároku.

3.1.Proti rozsudku v rozsahu vyhovenia žalobe v časti (výroku I.), a závislému výroku o trovách konania (výrok III/), podal včas odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne.

3.2.V prvom rade namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia a absenciu dôvodov pri ustaľovaní výšky PFZ ako „cca 30% zo sumy 2.977,13 eur (výška bezdôvodného obohatenia, pozn. odvolacieho súdu). Z rozhodnutia tiež nie je zrejmé, na základe čoho mal súd preukázané, že protiprávny stav vznikol 15.08.2019, odkedy zamestnávateľ žalobcu začal vykonávať zrážky zo mzdy, hoci v danom čase žalobca nemal uhradenú ani istinu úveru.

3.3.Súd neodôvodnil, prečo práve suma 900,00 eur je primeraná konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, resp. neuviedol žiadnu spojitosť medzi skutočnosťami, na ktoré prihliadal, a priznanou sumou. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/91/2020 dôvodí, že priznaná suma nemá byť určená paušálne. Súd mal pri rozhodovaní prihliadnúť aj na skutočnosť, že spolu s bezdôvodným obohatením bol žalobcovi uhradený aj úrok z omeškania, ktorý predstavuje paušálnu náhradu škody.

4.1.Žalobca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4.2.Poukazujúc na jednotlivé časti odôvodnenia má za to, že predmetné rozhodnutie nie je zaťažené vadou nepreskúmateľnosti. V odôvodnení okrem popisných častí sa súd dostatočne vypořiadal s rozhodujúcimi argumentami strán vedúcimi ho k určeniu konkrétnej priznanej sumy. Argumentácia žalovaného je všeobecná, zmätočná a v konečnom dôsledku demonštrujúca len subjektívny pocit nespokojnosti žalovaného.

4.3.Vyjadril sa aj k dôvodnosti základu nároku, zhrnúc správny záver súdu o splnení všetkých podmienok pre priznanie PFZ.

4.4.K samotnej výške PFZ – a namietaným nesprávnym skutkovým záverom a ich právnemu posúdeniu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.6.2022 sp. zn. 7Cdo/92/2021 a zo dňa 30.1.2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017, podľa ktorého preukazovanie skutočnej výšky škody utrpenej ujmy by bolo z pravidla nereálne. Pokiaľ ide o samotnú výšku priznaného nároku doplnil, že zákon neustanovuje žiadne kritéria, pričom jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia poukázal taktiež na rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 19.10.2020 sp. zn. 23CoCsp/36/2020, že kritériom pre stanovenie môže byť napríklad výška bezdôvodného obohatenia veriteľa na úkor spotrebiteľa alebo výška sumy, o ktorú sa chcel obohatiť veriteľ na úkor spotrebiteľa. Primeranosť finančného zadosťučinenia a posúdenie jej výšky ja dané výlučne do kompetencie súdu, kde v obdobných konaniach príslušné súdy priznávali spotrebiteľom ďaleko vyššiu hodnotu primeraného zadosťučinenia, v niektorých prípadoch dokonca totožnú s výškou napríklad získaného bezdôvodného obohatenia na úkor spotrebiteľa alebo s výškou sumy priznanej rozhodcovským rozsudkom, ktorý bol zrušený, či výškou sumy vymoženej od spotrebiteľa nezákonným spôsobom. V ďalšom poukázal na rozhodovaciaj prax krajských súdov.

5.Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

6.Rozsudok bol napadnutý len vo vyhovujúcom výroku I/ a závislom výroku III/o trovách konania, v dôsledku čoho výrok II/ o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (400,00 eur, pozn. odvolacieho súdu) nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

7.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

8. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadosťučinenie vyplývajúci z § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý si žalobca uplatnila voči žalovanému vo výške 1.300,00 eur, ktorému súd vyhovel v časti 900,00 eur.

9. Podstatou odvolacích námietok vznesených žalovaným je nepreskúmateľnosť a neprimeranosť výšky priznaného finančného zadosťučinenia.

10. Podľa § 3 ods. 5 poslednej vety zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, jedinou podmienkou pre priznanie finančného zadosťučinenia je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. V danom prípade je základ nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie bezpochyby daný, čo nebolo spochybnené ani v odvolacom konaní.

12. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zákon č. 250/2007 Z.z. nestanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť s výnimkou, že finančné zadosťučinenie musí byť primerané.

13. Určenie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou úvahy súdu a súd určí, aká výška finančného zadosťučinenia je primeraná vždy s ohľadom na okolnosti danej veci. Nemôže ísť teda o úvahu svojvoľnú a túto musí súd v odôvodnení rozsudku vysvetliť tak, aby bolo zrejmé, prečo práve priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje za primerané finančné zadosťučinenie v danej konkrétnej veci.

14. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany spotrebiteľských zmlúv. Zákon pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľovi dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody, resp. bezdôvodného obohatenia dôkazné bremeno je na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, pretože odpadá problematické dokazovanie, či už výšky škody alebo výšky bezdôvodného obohatenia, keď navyše preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo dokonca spravidla nereálne.

15.1. Neobstojí argument žalovaného o nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodov uvádzaných odvolateľom, konkrétne priznaním paušálnej sumy z bezdôvodného obohatenia (cca 30%), konštatovaním protiprávneho stavu odo dňa vykonávania zrážok zo mzdy a nezohľadnenia sumy úrokov z omeškania priznaných žalobcovi v pôvodnom konaní.

15.2. Súd prvej inštancie s ohľadom na vyššie koncipované atribúty primeraného zadosťučinenia tieto náležite zohľadnil a v odôvodnení rozhodnutia na jednotlivé okolnosti a špecifikácie predmetnej veci prihliadol. Súdom priznaná suma nebola určená len strohým výpočtom (ako sa snaží predostrieť žalovaný), ale zohľadňovala nutnosť žalobcu súdnou cestou sa domáhať svojich práv, dĺžku súdneho konania aj samotné obdobie vykonávania zrážok zo mzdy. Odvolací súd dodáva, že v tomto kontexte ani prípadný nesprávny čiastkový skutkový záver o začiatku trvania protiprávneho stavu odo dňa prvej zrážky zo mzdy nemá vplyv na celkovú preskúmateľnosť rozhodnutia, nakoľko minimálne súdne konanie (začaté v čase kedy už k bezdôvodnému obohacovaniu nepochybne dochádzalo) trvalo vyše 4 roky.

16. Aj keď na strane jednej nemožno nič vytknúť súdu prvej inštancie pri jeho úvahách ohľadne okolností, za akých sa posudzuje primeranosť predmetného nároku, na strane druhej otázku primeranosti predmetného nároku súd neposudzoval s poukazom aj na rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, čo napokon zaťažilo jeho rozhodnutie nesprávnym právnym posúdením veci zakladajúcim uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

17. Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018).

18.V súlade s požiadavkou právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí nie je žiaduce, aby všeobecné sudy rozhodovali v obdobných veciach odlišným spôsobom, ba až protichodným spôsobom. Bolo namieste prihliadnuť na rozhodovaciu prax identického odvolacieho súdu v konaniach o finančné zadosťučinenie.

19.Pokiaľ ide o dohľadanú aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Košiciach, ide o priznané finančné zadosťučinenie vo výške 600 eur (3CoCsp/16/2022), 500 eur (2CoCsp/70/2022), 300 eur (6CoCsp/49/2022), 500 eur (5CoCsp/54/2021), 300 eur (5CoCsp/59/2022), 300 eur (5CoCsp/6/2023), 450 eur (11CoCsp/2/2024), 500 eur (2CoCsp/9/2023), 400 eur (3CoCsp/15/2023), 500 eur (5CoCsp/38/2023), 400 eur (5CoCsp/19/2024), 500 eur (5CoCsp/7/2024).

20.V predmetnej veci si žalobca nárok na finančné zadosťučinenie uplatnil vo výške 1.300,00 eur, z ktorej sumy súd priznal sumu 900,00 eur. Súd tak priznal žalobcovi sumu finančného zadosťučinenia v rozsahu, ktorý nezohľadňoval tiež rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, a preto súdom priznaná suma 900,00 eur nie je primeranou sumou.

21.Vzhľadom na povahu a podstatu predmetného nároku, ktorý si oprávnené osoby uplatňujú vždy v dôsledku porušenia ich práv ako spotrebiteľov, kedy v zásade vo vzťahu ku každému takémuto spotrebiteľovi možno hovoriť o zásahu do ich majetkovej sféry v podobe jeho úbytku po dobu protiprávneho stavu zapríčineného dodávateľom, súčasne okolnosti prejednávanej veci nenasvedčujú tomu, aby sa prejednávaná vec vymykala z tohto všeobecného štandardu, preto ani nebol relevantný dôvod na to, aby súd priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie v sume 900 eur a v kontexte uvedeného odvolateľ opodstatnene namietal, že suma 900 eur ako suma priznaného finančného zadosťučinenia je neprimeraná. Rešpektujúc princíp právnej istoty s ohľadom na vyššie odkázanú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu (Krajského súdu v Košiciach) priznaná suma finančného zadosťučinenia nie je primeraná.

22.Pretože odvolací súd vzhliadol opodstatnenosť odvolania v časti namietanej neprimeranosti priznanej výšky finančného zadosťučinenia, sám pristúpil k stanoveniu primeranej výšky finančného zadosťučinenia na sumu 500 eur, pretože zodpovedá okolnostiam prejednávanej veci tak, ako boli vyšpecifikované súdom prvej inštancie, ktoré ale nie sú ničím výnimočnými a osobitými na to, aby odôvodňovali priznanie finančného zadosťučinenia vo výške, ktoré by prevyšovalo rozhodovaciu prax identického odvolacieho súdu. Suma 500 eur je sumou primeranou zodpovedajúcou svojmu účelu, pretože poskytuje žalobcovi dostatočnú satisfakciu, súčasne odradzuje žalovaného ako dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov a je naplnením zásady právnej istoty rozhodovať porovnateľne v obdobných veciach.

23.Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok vo výroku I. v časti priznanej sumy 500 eur a v prevyšujúcej časti vyhovujúci výrok podľa § 388 zmenil tak, že žalobu zamietol.

24.V súlade s § 396 ods. 2 CSP odvolací súd rozhodol o trovách celého konania.

25.Žalobca bola úspešný v konaní čo do základu nároku a stanovenie konkrétnej výšky finančného zadosťučinenia bolo predmetom úvahy súdu, preto hoci podľa výsledku nemal úspech v celom rozsahu, bolo potrebné jej priznať náhradu trov konania na súde prvej inštancie v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP) (pozri Nález Ústavného súdu SR zo dňa 4.2.2021 sp. zn. III. ÚS 475/2018). A pretože uvedené podobne platí vo vzťahu k trovám odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol o trovách celého konania tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

26.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ má právo v dovolacom konaní zvoliť si advokáta alebo sa môže obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).